

Sygnatura akt I C 897/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2014 r.

Sąd Rejonowy w Ostrołęce I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Małgorzata Mikos-Bednarz
Protokolant:	sekr. sądowy Artur Matejkowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2014 r. w O.

sprawy z powództwa (...) **Bank (...) S.A. we W.**

przeciwko **S. K.**

o zapłatę

orzeka:

1. oddala powództwo;

SSR Małgorzata Mikos-Bednarz

Sygn. akt IC 897/14

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 18 czerwca 2014 r. (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o zasądzenie od S. K. kwoty 12.141,58 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 3.582,01 zł od dnia 1 lutego 2014 r. do dnia zapłaty, oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania.

Uzasadniając swoje roszczenie powód wskazał, że w dniu(...) r. zawarł z pozwanym umowę pożyczki gotówkowe w kwocie 5.985,44 zł. Pozwany zaprzestał spłaty należnych rat pożyczki, wobec czego cała należność z tego tytułu stała się wymagalna. Powód wskazał, iż na kwotę objętą żądaniem pozwu składa się należność główna w wysokości 3.582,01 zł, odsetki za okres od dnia 8 października 2004 r. do dnia 31 stycznia 2014 r. w kwocie 7.600,49 zł, opłaty, koszty i prowizje w wysokości 959,08 zł oraz dalsze odsetki naliczane od dnia 1 lutego 2014 r. do dnia zapłaty.

W dniu 8 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy w Ostrołęce wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, nakazując pozwanemu S. K. zapłatę na rzecz powoda kwoty objętej żądaniem pozwu wraz odsetkami umownymi oraz kosztami postępowania.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany S. K. wniósł o oddalenie powództwa podnosząc, iż nie zawierał umowy dotyczącej pożyczki gotówkowej z (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.. Wyjaśnił, iż zawarł umowę pożyczki gotówkowej z L. Bankiem, jednakże należność z tego tytułu została umorzona w latach 2009 – 2010.

Na rozprawie w dniu 5 grudnia 2014 r. pozwany S. K. podniósł, iż umowa pożyczki stanowiąca źródło żądania pozwu została zawarta w 2004 r. na 18 miesięcy, wobec czego roszczenie powoda jest przedawnione.

Powód wprawdzie złożył odpowiedź na sprzeciw ale podpisany przez M. M. – jako pełnomocnika Banku, dla której w aktach brak było pełnomocnictwa procesowego. W związku z powyższym zarządzeniem wydanym na rozprawie 7.11.2014r. zobowiązano powoda do złożenia pełnomocnictwa dla M. M. w terminie tygodniowym pod rygorem pominięcia czynności podjętej przez pełnomocnika działającego bez pełnomocnictwa i jednocześnie poinformowano, że pełnomocnictwo dla dotychczasowego pełnomocnika M. C. wygasło z dniem 23.09.2014r. W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik Banku (...) złożyła pełnomocnictwo jej udzielone obowiązujące od dnia 24.09.2014r. Nie złożono natomiast pełnomocnictwa dla M. M. ani też nie potwierdzono jej czynności podjętych bez umocowania. W konsekwencji czego na rozprawie dnia 5.12.2014r. pominięto czynności (w postaci odpowiedzi na sprzeciw) dokonane przez M. M., która nie wylegitymowała się pełnomocnictwem procesowym i której czynności procesowych powód nie potwierdził.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie ostatecznie niekwestionowana była okoliczność zawarcia przez strony umowy pożyczki gotówkowej, stanowiącej źródło roszczenia pozwu. Co więcej, pozwany nie negował faktu, iż należność z tytułu tej umowy nie została przez niego w całości spłacona. Pomimo to, wobec podniesionego w toku postępowania zarzutu przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia, Sąd w pierwszej kolejności zobowiązany był do ustalenia, czy zarzut ten jest skuteczny w przedmiotowym postępowaniu.

Wskazać należy, iż powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. na potwierdzenie zasadności swojego roszczenia przedstawił łączącą strony umowę pożyczki gotówkowej z dnia (...) r., nr. (...) będącą jednocześnie umową o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej.

(dowód; umowa pożyczki k. 9 – 10).

Na mocy umowy pożyczki pozwany S. K. otrzymał pożyczkę gotówkową w kwocie 5.985,44 zł. Z załączonego do pozwu wyciąg z ksiąg banku z dnia 31 stycznia 2014 r. wynika, że kwota należności głównej pozostała z długu głównego to 3.582,01 zł. Pozostała dochodzona kwota to odsetki za okres od dnia 8.10.2004r. do dnia 31.01.2014r. w kwocie dwukrotnie przewyższającej dług główny tj. 7.600,49 zł oraz dalsze opłaty, koszty i prowizje w kwocie 959,08 zł.

(dowód; wyciąg z ksiąg banku k. 11, a także wezwanie do zapłaty skierowane do pozwanego z dnia 12 sierpnia 2013 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru pisma k. 12- 13).

Z treści umowy pożyczki gotówkowej z dnia (...) r. wynika, iż została ona zawarta na okres od dnia 8 października 2004 r. do dnia 16 kwietnia 2006 r. Pozwany na jej podstawie zobowiązany był do spłaty kwoty pożyczki tj. 5.985,44 zł w 18 miesięcznych ratach, płatnych do 16 dnia każdego miesiąca, począwszy od dnia 16 listopada 2004 r.

Przedmiotowa umowa w §2 dotyczyła również przyznania pozwanemu limitu kredytowego i karty kredytowej, uprawniając do korzystania z określonego limitu środków pieniężnych z obowiązkiem ich zwrotu na określonych warunkach.

W §3 pkt. 6 umowy pożyczki pozwany – pożyczkobiorca oświadczył iż poddaje się egzekucji w trybie art. 97 ust. 1 i 2 ustawy prawo bankowe do kwoty 29.317,92 zł, a bank mógł wystąpić o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności w terminie do dnia 16.04.2009r. w zakresie udzielonej pożyczki oraz w terminie dwóch lat od zamknięcia rachunku karty. W aktach sprawy brak jest potwierdzenia, aby bank występował o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu.

Podkreślenia wymaga, iż jak wynika z odpisu z Rejestru Przedsiębiorców KRS powoda (dowód; odpis z KRS k. 5 – 8), po zawarciu ww. umowy, powód zmienił nazwę z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. na (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W..

Nie ma zatem podstaw by kwestionować istnienie legitymacji czynnej powoda do wystąpienia z powództwem w niniejszej sprawie.

Odnosząc się do podniesionego przez pozwanego S. K. zarzutu przedawnienia roszczenia wskazać trzeba, iż roszczenie powoda – banku, związane jest z prowadzeniem przez niego działalności gospodarczej w tym zakresie, gdyż wynika z umowy pożyczki gotówkowej zawartej z pozwanym .

Stosownie zatem do treści art. 118 k.c., termin przedawnienia takich roszczeń wynosi trzy lata. Ma to potwierdzenie w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30.01.2007r. w którym stwierdza się , że termin przedawnienia roszczenia banku wobec osoby nie będącej przedsiębiorcą wynosi trzy lata (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007 r., IV CSK 356/06, LEX nr 276223).

A jak wynika z umowy pożyczki pozwany zobowiązał się spłacić dług wraz z odsetkami w 18 miesięcznych ratach począwszy od dnia 16.11.2004r., co oznacza , że termin spłaty ostatniej raty upływał dnia 16.04.2006r. Powód występując z pozwem dnia 23.06.2014r. uchybił trzyletniemu terminowi przedawnienia . Ostatnia rata kredytu wymagalna z dniem 16.04.2006r. stała się przedawniona z dniem 17.04.2009r. Przedawnione są również roszczenia odsetkowe. Bowiem roszczenie o odsetki ulegają przedawnieniu w terminie przewidzianym dla świadczenia głównego.

Wobec dokonanych powyżej ustaleń, przyjmując zatem, iż roszczenie z tytułu ww. umowy stało się wymagalne najpóźniej z upływem terminu zapłaty ostatniej raty pożyczki tj. z dniem 16 kwietnia 2006 r. – roszczenie to jest roszczeniem przedawnionym przy przyjęciu trzyletniego terminu przedawnienia. Roszczenie to przedawniło się bowiem z upływem 17 kwietnia 2009 r.

Wskazać przy tym należy, iż z dowodów przedstawionych w niniejszym postępowaniu nie wynika by powodowy bank podejmował czynności skutkujące przerwaniem biegu przedawnienia a określone w art. 123 KC.

Dlatego podniesiony zarzut przedawnienia skutkowań ,oddaleniem powództwa . Zgodnie bowiem z art. 117 § 2 k.p.c., po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Na marginesie należy tylko zwrócić uwagę , że §2 umowy odnosi się do umowy o przyznanie limitu kredytowego i wydanie karty kredytowej i wprawdzie z uzasadnienia pozwu nie wynika aby dochodzona kwota wynikała z tej części umowy niemniej jednak warto wskazać, że w razie przyjęcia, iż źródłem roszczenia pozwu jest wskazana umowa w zakresie przyznania limitu kredytowego i karty kredytowej, termin przedawnienia roszczenia ulega skróceniu do lat dwóch. Stosownie bowiem do art. 6 ustawy z 12 września 2002 roku o elektronicznych instrumentach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2012, poz. 1232), roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy ulegają przedawnieniu z upływem 2 lat. Ustawa ta zgodnie z treścią art. 38 ustawy z 12 lipca 2013 roku o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2013/1036) straciła moc z dniem 6 października 2013 roku, jednakże zgodnie z treścią art. art. 26 ust. 1 tej ustawy - do przedawnienia roszczeń z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nieprzedawnionych do tego czasu, stosuje się przepisy dotychczasowe. Wobec tych ustaleń, wskazany termin przedawnienia należy stosować tym bardziej do roszczeń, które uległy przedawnieniu przed dniem wejścia w życie ustawy zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe (zob. Wyrok Sądu Okręgowego w Świdnicy z dnia 8 kwietnia 2014 r., Sygn. akt II Ca 158/14, publ. Portal Orzeczeń Sądów Powszechnych).

Z uwagi więc na podniesiony zarzut przedawnienia roszczenia należało do żądania pozwu odnieść się negatywnie i powództwo oddalić.

SSR Małgorzata Mikos - Bednarz